

VŠEZNÁLEK

Den Země
Aprílová pohádka
Rozhovor
**Matematické
soustředění**
Divadlo
Vtipy o zvířatech

- 1.....Úvodník
- 2.....Beseda 8. tříd s policií
- 3..... Divadelní představení
- 4..... Den Země
- 5.....Matematické soustředění
- 6.....Angličtina
- 7..... Kalendárium
- 8..... Rozhovor
- 9..... Skrývačka
- 10.....Doplňovačka
- 11.....Aprílová pohádka
- 12.....Co mi škola dala a vzala
- 14.....Vtipy o zvířatech
- 15.....Komiks

Konečně je tu jaro! Čekali jsme dlouho, ale dočkali jsme se. Vysvitlo slunce a rázem jsme zapomněli nadávat, kdy že už se ta zima na to vykašle, že se to letos nějak táhne a že nepamatujeme, aby jarní počasí přišlo tak pozdě.

A jarní slunce vytahuje z lavic i naše žáky, vedení jim umožňuje pohyb na čerstvém vzduchu a nabízí řadu akcí se školou sice spojených, ale odehrávajících se mimo školní půdu: výlet do Prahy s angličtinou, Den Země, soustředění matematických tříd, představení ve Slováckém divadle, výlet turistického kroužku na severní Moravu, výjezd ekotýmu do Prahy. A tak to má být. Šedá je teorie, ale strom života se začíná zelenat, tak si to přece nenecháme ujít ☺.

Slunce v duši i na obloze přeje Všeználek!

Miroslava Karlíková

Beseda 8. tříd s policií

V pondělí 4. 3. jsme se setkali s policistkou, která nám vyprávěla o trestné činnosti páchané na mládeži. Povíдали jsme si o drogách, kouření a taky alkoholu. Strážkyně zákona nám vysvětlila, co je trestná činnost a přestupek. Také nás podrobně seznámila s tím, jak policie řeší takové problémy, zda můžeme pěstovat marihuanu doma, kolik se platí za přestupek, kolik promile alkoholu můžete mít v krvi nebo kdo je nezletilý. Potom nám vyprávěla o jejích vlastních zkušenostech. Během hodiny nechala kolovat kufřík, v kterém se nacházely různé drogy, tabletky atd. Myslím si, že jsme si každý něco z této přednášky odnesli.

Pavčina Výstupová, 8. A

Žáci pozorně zkoumali obsah kufříku

Divadelní představení

V pátek 26. dubna se to na 2. stupni hemžilo více méně krásnými šaty, společenskými oděvy a obleky. Důvodem byla návštěva Slováckého divadla v Uherském Hradišti. Pro naše žáky byla přichystána hra od Oscara Wilda *Jak důležité je ho mít...* Na klasickou britskou komedii byli žáci v hodinách jazyka českého připraveni, a tak se mohli nechat vtáhnout do humorného děje. Celé představení se točilo kolem tajemného jména Filip, za kterého se vydává Jack, majitel venkovského sídla. Po příjezdu do Londýna si mění Jack jméno, aby si mohl užívat života. Zde se také zamiluje do slečny Gvendolíny, které se jméno Filip velmi líbí. Matka Gvendolíny nesouhlasí se sňatkem Jacka a její dcery, protože Jack je nalezcem. Aby ke svatbě došlo, musel by Jack najít alespoň jednoho z rodičů. Vrací se proto na své venkovské sídlo, kam za ním přijíždí nejlepší přítel Algernon vydávající se na venkově za Filipa. Pod pseudonymem se zamiluje do Jackovy schovanky Cecílie. Hra vrcholí, když se Gvendolína s Cecílií potkávají a zjišťují, že obě milují Filipa. Pak už pánům nezbyvá nic jiného než s pravdou ven.

Petra Blažková

Herci v plné kráse

Den Země

Historie Dne Země se začala psát roku 1970 v USA, kdy senátor Gaylord Nelson pověřil studenta Harvardovy univerzity Denise Hayesa organizací série environmentálních protestních setkání a výukových programů s cílem podpořit environmentální hnutí po celých Spojených státech. První Den Země slavil úspěch a ve Spojených státech vedl mimo jiné k založení Americké agentury pro ochranu životního prostředí a k přijetí zákona o čistotě ovzduší, zákona o čistotě vody a zákona o ohrožených druzích.

Na naší škole jsme Den Země slavili převážně ve středu 24. dubna. Akce byla rozdělena podle ročníků. 6. ročník vyrazil do Kunovského lesa, aby se o něm poučil. Dozvěděli jsme se, kdo žije v lese, co tam roste a proč se mu říká lužní. Viděli jsme i život v jedné z tůní, ve které se nacházely larvy neoblíbených komárů, a dokonce kukla malého hlemýždě. Sbírali jsme z každého rostlinného patra jednu ukázkou a na památku jsme každý dostali samolepku s motem Den Země. Žáci 7. ročníku uklízeli pozemek u Intersparu a osmý ročník se zúčastnil namáhavého výšlapu na Brdo. Den Země se velmi povedl. Program byl velmi vydařený a pěkný. Už se těším na příští rok.

*Josef Kedra, Standa Psotka a Martin Fornůsek, 6. C;
Vendula Manová, 6. A*

Žáci 7. tříd byli pilní jako včely

Matematické soustředění

Ráno 18. dubna jsme se sešli se spolužáky z 8. D, společně s žáky 6. D, a netrpělivě čekali na dojezd autobusu, který nás měl odvézt na Mikulčin vrch, přesněji do střediska Kopánky. Jakmile jsme dojeli na místo, učitelé rozdělili klíče, my se vrhli prozkoumat své pokoje a odložit batohy. Ještě dopoledne jsme se pomocí obrázků rozdělili do čtyř skupin – dvě skupiny z osmé třídy a dvě z šesté – a hráli jsme různé matematické a logické hry, jako Blokus a Matiko. Po vydatném obědě jsme měli zasloužený odpočinek, který jsme přečkali ve svých pokojích, teda aspoň na svém patře. Poté jsme šli prozkoumat sportovní oddělení areálu Kopánky, kde jsme si zahráli fotbal, házenou a některé skupinky méně milující sport se uchýlily na průlezky. Večer toho dne jsme si udělali táborák, při kterém jsme zpívali nebo si povídali. Po celodenním vyčerpávajícím dnu, kdy nám učitelé strategicky zaměstnávali jak hlavy, tak i svaly, jsme usnuli.

Ráno druhého dne jsme dopoledne hráli hry v logickém duchu, mezi které patřil například Logic, a podrobili nás také IQ testu, kde první místa odsadili za oba ročníky holky Šťastné. Po vyhlášení výsledků jsme se odebrali dát pokoje do původního stavu a jen velmi neradi jsme nastoupili do autobusu, který nás odvezl zpátky před druhý stupeň základní školy.

Lucie Korvasová, 8. D

Víc hlav víc ví

Setkání v Praze

Do eTwinningových projektů se naše škola zapojila před třemi lety s nadějí motivovat žáky k pozitivní výuce anglického jazyka. K jazykům si žáci musí umět najít cestu a také přijít na to, že se v dnešním světě bez nich neobejdou. A právě tuto skutečnost si naši žáci vyzkoušeli na dvoudenním setkání, které proběhlo v Praze s partnerskou školou z francouzského města Gençay.

Již tři roky spolupracujeme se školou College Jean Jaures na různých projektech a možnost osobního setkání byla pro obě strany velmi poutavá. Po společné domluvě jsme se dohodli, že naše první setkání proběhne v Praze ve dnech 8.–9. dubna 2013. V pondělí ráno nadešel den D, na který jsme se všichni tak těšili. Cesta vlakem se nesla ve veselém duchu a žáci byli plni očekávání, jací jen ti Francouzi budou. Přece jen jsme věděli, že 50členná skupina nových kamarádů bude značně v převaze v porovnání s naší malou skupinkou 17 žáků.

První „okoukání“ proběhlo ihned po příjezdu na hotel a dopadlo velmi pozitivně. Po ubytování jsme se vydali do „víru velkoměsta“, prošli jsme si Staroměstské náměstí, užívali si čekání na ten správný čas pod orlojem a z Karlova mostu jsme se kochali pohledem na Vltavu a plující loďky. Po večeři následoval společný program, jehož cílem bylo bližší seznámení obou skupinek žáků. Díky hře Big Bingo měli žáci za úkol zjistit o svých kamarádech co nejvíce informací a vše si pečlivě zaznamenat. Na výherce čekala prezentace zjištěných informací, ale také odměna. Večer jsme zakončili velmi příjemně, a to předáním dárků, ze kterých měli všichni velkou radost.

Druhý den jsme prozkoumali krásy Pražského hradu, obdivovali jsme monumentálnost svatovítské katedrály a naše putování jsme zakončili v okouzující Zlaté uličce, která nás svou atmosférou vrátila o několik století zpět. V odpoledních hodinách jsme se na Malé Straně rozloučili s našimi přáteli a plni krásných dojmů a společných zážitků se vydali na cestu zpět.

Jiří Císler

(* 4. 2. 1928 České Budějovice, † 17. 4. 2004 Praha) – herec, režisér, hudebník, dramatik, mistr sarkasmu, bavič

Jiří Císler prožil dětství v Českých Budějovicích. Na přání otce se vyučil číšníkem a vystudoval obchodní akademii. Mnohem víc ho ale lákalo divadlo a hudba. Začínal jako houslista v českobudějovickém divadelním orchestru. Tam si jeho nadání všiml režisér Miroslav Macháček a přivedl ho na jeviště. Na počátku šedesátých let přesídlil do Prahy a začal se věnovat divadelní režii. K jeho nejslavnějším inscenacím patří legendární

semaforská Kytice. Na filmovém plátně se mihl v malé roliče estébáka v Kachyňově snímku Ucho, ale skutečnou popularitu mu přinesl až intrikán Voženílek v televizním seriálu Inženýrská odysea. Tuto roli dostal vlastně náhodou, zaskočil za nemocného Josefa Somra. Následovala záplava malých, ale výrazných rolí: tragikomické figurky intrikánů, neschopných byrokratů, snaživých hlupáků. A také hudebních klaunů.

Žít po jeho boku prý nebylo snadné. Svou otevřeností si uměl dělat nepřátele, byl bohem orientovaný jen na přítomnost. Mnoho času věnoval hraní na housle a skládání hudby. Po revoluci založil první českou soukromou divadelní společnost nazvanou Hravé divadlo. V divadelním podnikání se mu ale příliš nevedlo. Těžce nesl odchod svého kamaráda Lud'ka Nekudy, s nímž vystupoval ve slavných Sešlostech. Poslední léta života strávil v ústraní. Přihlásily se u něho příznaky Alzheimerovy choroby, která nakonec způsobila jeho smrt.

Markéta Sedlářová, 6. A

Rozhovor s panem učitelem Zábranským

- **Jak se Vám líbilo na lyžařském kurzu?**
I přes zdravotní komplikace některých žáků byl lyžák bezvadný. Lyžování, zábava, děcka – prostě super.
- **Kdybyste vyhrál 1 000 000 korun v loterii, co byste s nimi udělal?**
Koupil bych si kolotoč s labutěmi a točil bych se od rána do večera.
- **Dáváte přednost četbě nebo televizi?**
Práci a sportu.
- **Jaké je Vaše největší přání?**
Zdraví.
- **Jak dlouho učíte na naší škole?**
15 let.
- **Byl jste někdy na něco pyšný?**
Na své děti.
- **Jste rád, že už začalo jaro?**
Byl jsem celý nedočkavý, ale už je to tady.
- **Hrajete na nějaký hudební nástroj?**
Na kytaru a ve školní cimbálovce na basu, v mládí jsem hrál na flétnu.

Michaela Polášková, 8. A

Skrývačka

Ve větách jsou skryta příjmení českých spisovatelů. Najdeš je?

Jejich podobizny by ti měly napovědět.

Lola dala peníze stanici.

Káča pekla koláče v hrnci.

Svislá deka visela na šňůře.

Můj kamarád má chameleona v bytě.

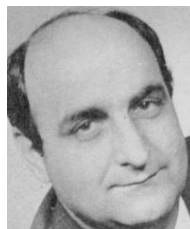
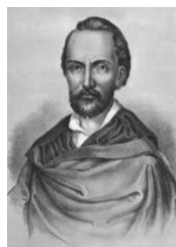
Tom andulku vyhodil z okna.

On a ty lovíte ryby.

To je dobrá hra: balón letí daleko.

Malá kopa velikého listí leží na zemi.

Josef Kedra, Standa Psoška a Martin Fornůšek, 6. C

Staré řecké báje a pověsti

Protože na světě nežili lidé, osamocený Prométheus si uhnětl z ..... a dešťové vody ..... svého druha. Athéna jí vdechla ....., ale lidé pak dlouho nevěděli, jak rozumu užívat. Proto je Prométheus naučil ....., vědám i umění a na přání Dia i obětování bohům. Zeus si jako oběť ..... vybral tuk a kosti, neboť Prométheus mu dal na výběr ze dvou obětí - velké hroudy vábivě vypadajícího tuku, v níž však byly schované ....., a kupy kůže, pod kterou právě bylo schováno ..... Zeus za tuto lest vzal lidem oheň, avšak Prométheus šel a přinesl lidem oheň z paláce vládce bohů na Olympu. To Zeus ztrestal sesláním ..... a dokonalé Pandory na zem se skříňkou plnou ....., bídy a strasti, kterou otevřel Prométheův..... Navíc Prométhea nechal přikovat ke skále a každý den mu orel vykloval ....., která přes noc zase narostla, až jej jednou zachránil Hérakles a.....zabil. Prométheus pak musel nosit prsten s kouskem kamenu ze skály. Na jeho památku lidé nosí prsteny s .....

(bolesti, maso, kameny, sochu, bratr, bohům, krásné, játra, práci, ducha, orla, hlíny, kosti)

Anna Prostředníková, 6. C

Na Promethea čekal strašlivý trest

Aprilová pohádka

Byla jednou jedna hodná ježibaba, ale její rodiče na ni byli velmi zlí: macecha se jí snažila zbavit. Její otec ji však měl rád, ale maceše musel vyhovět a ježibabu vyprovodil do lesa a poté se jí nenápadně ztratil. Smutná ježibaba bloudila lesem, až se rozhodla vyšplhat na strom a podívat se, jestli neuvidí světýlko. Spatřila ho, ale bylo moc daleko. Tak šla lesem, až se najednou ocitla před chaloupkou. Patřila její babičce, kterou hodili do pece Jeníček s Mařenkou. Rozhodla se podívat dovnitř. Ale co nevidí, k chaloupce cupitá Červená karkulka. To ještě ježibaba nevěděla, že se na půdě chalupy schovává Popelka a přebírá hrách. Vtom zaklepal na dveře kuchař, který hledal cestu k Zlatovlásce. Ježibaba kuchařovi slušně řekla, že o cestě nic neví, a šla za Popelkou, kterou kárala macecha, že hrách nepřebrała. Když se ježibaba vrátila zpět do kuchyně, uviděla z okna Jeníčka s Mařenkou, jak zdraví Červenou karkulku a vlka s obojkem, který slušně jde za Karkulkou. Do všeho toho ještě přišla Zlatovláska s kuchařem a začali stavět vedle chaloupky hrad. Ježibaba si raději sedla na koště a odletěla domů. Cestou ještě potkala Aladina na létajícím koberci.

Vendula Manová, 6. A

Co mi škola dala a vzala

„Neučíš se pro mě, ale pro sebe.“ Tuhle větu slyším už několik let od svých neoblíbených i oblíbených učitelů. Vytvořil jsem si k ní určitý druh averze, ale je to pravda. Vzdělání je důležité, bez něj bychom byli jen primitivní tvorové.

Na můj první den ve škole si vzpomínám jen matně, ale myslím, že jsem se těšil jako všichni. Naučil jsem se psát, číst, počítat, ale postupem času jsem měl školu míň a míň rád.

Při příchodu na 2. stupeň jsem získal mnoho nových kamarádů. S těmi staršími se prohlubovaly naše vztahy, ale někdy se také ničily a vznikaly velké hádky. S většinou jsem zažil jedny z nejlepších zážitků v životě. Byly to výlety, lyžák, volné hodiny, ale i každodenní přestávky a hodiny. Bez kamarádů bych to asi nezvládl.

První věc, která se mi vybaví, když mám přemýšlet, co mi škola vzala, je asi čas. Ovšem, jak tak přemýšlím, nevím, zda bych ho využil lépe. Utracené peníze (nejen za autobus) také nejsou přehlednutelné. Mnohokrát jsem byl unavený z nudných výkladů, brzkého ranního vstávání nebo úmorného učení, kterého po nás učitelé někdy chtěli až příliš.

Přesto jsem získal mnoho vědomostí. Většinu z nich sice v reálném životě asi nevyužiju, ale alespoň mám o světě přehled. Nejsou to ovšem pouze vědomosti, co mě škola naučila. Řešení různých problémů, pevné nervy, trpělivost, zvládnutí nátlaků ze stran učitelů, stresující zkoušení, vyhodnocení důležitých informací, ale také toleranci názorů ostatních, dělání kompromisů, umění vyjednat, např. při přesunutí písemky nebo vynechání zkoušení. Dokonce mě naučila i lhát a za nic na světě neustoupit, což je v životě mnohdy potřeba.

S chováním a názory některých učitelů jsem někdy měl problémy. Na některých jsem zkoušel, kolik toho vydrží a co si můžu dovolit. Teď si uvědomuju, že někteří z nich by si rozhodně zasloužili více respektu a uznání. Vždyť moje „přežití“ ve světě závisí na nich. Jejich rady, i když si je v tu chvíli moc neberu k srdci, jsou mnohdy upřímné a prověřené jejich zkušenostmi. Pár učitelů nám bylo víc přáteli než učiteli a u některých z nich jsme toho zneužili. Přesto doufám, že nás mají rádi.

Škola byla, je a vždycky bude místem, kam děti (i učitelé) neradi chodí. Přes všechny věci, co mi škola vzala, jsem dospěl k závěru, že bez ní by to zkrátka nešlo. Jsem za školu rád.

Daniel Kopecký, 9. B

Co mi škola dala a vzala

Je to už pěkná řádka let, kdy jsem poprvé usedla do školní lavice. Bylo to tehdy pro mě něco nového a nepoznaného. Na všechno si vzpomínám celkem do detailů. Tehdy jsem viděla všechno růžově a velmi pozitivně, ale s přibývajícím věkem jsem tuto myšlenku zásadně změnila.

Při této úvaze mi v hlavě koluje několik myšlenek o tom, zda mi škola více dává, anebo naopak bere. Musím uznat pravdu a říct, že mi škola o hodně víc dala, než vzala. Dala a stále mi dává možnost najít si nové kamarády. Poznala jsem, že i mezi učiteli jsou lidé, kteří umějí naslouchat a nechybí jim cit a porozumění pro naše problémy. Dále mě škola naučila stát si za svým názorem a přesvědčením, i když mnohdy není nejrozumnější.

I když si to často ani neuvědomujeme, tak nám škola něco bere. Ať už jsou to věci pozitivní nebo negativní. Škola mi vzala celé mé dětství, které jsem strávila nad učením a hromadou domácích úkolů. Další věcí, kterou mi vzala, je nepočítatelná suma peněz, které platí moji rodiče. Ať už jsou to peníze za autobus nebo pro potřeby školy, tak jich nebylo málo.

Při ukončení této úvahy mám v hlavě spoustu myšlenek. Ale když si to důkladně promyslím a vzpomínám, tak mám školu moc ráda, a kdybych tohle všechno chtěla shrnout, řekla bych, že škola je v lidském životě jednou z nejdůležitějších věcí. Bez školy bychom nebyli vůbec nic.

Daniela Miklíková, 9. B

Pro legraci

Vtipy o zvířatech

Ruským vědcům se povedla zkřížit zlatá rybku se žralokem a vznikla zlatá rybka, která vám splní poslední tři přání.

„Mami, můžu mít na Vánoce psa?“

„Na to zapomeň! Budeš mít kapra jako ostatní.“

Víte, kdy naposledy kuře pípne?

V obchodě u pokladny.

V rodině se narodila čtyřčata. Kolem jejich postýlek jde kočka a povídá si pod fousy: „To jsem teda zvědavá, kolik jich utopí.“

Sedí dvě vši na pleši a jedna se ptá té druhé: „Pamatuješ si? Kdysi jsme si tu hrávaly na schovávanou...“

Jdou dva medvědi po poušti a jeden povídá: „Tý brd'o, tady to ale muselo klouzat.“ „Proč myslíš?“ „No, že to tak posypali!“

Tygřice napomíná malého tygříka, který honí vyděšeného lovce po pralese: „Kolikrát ti mám říkat, že s jídlem se nehraje?“

Povídá had škrtič manželce: „Jestli mě necháš, tak se uškrtním.“

Denisa Březinová, 6. A

Redakce

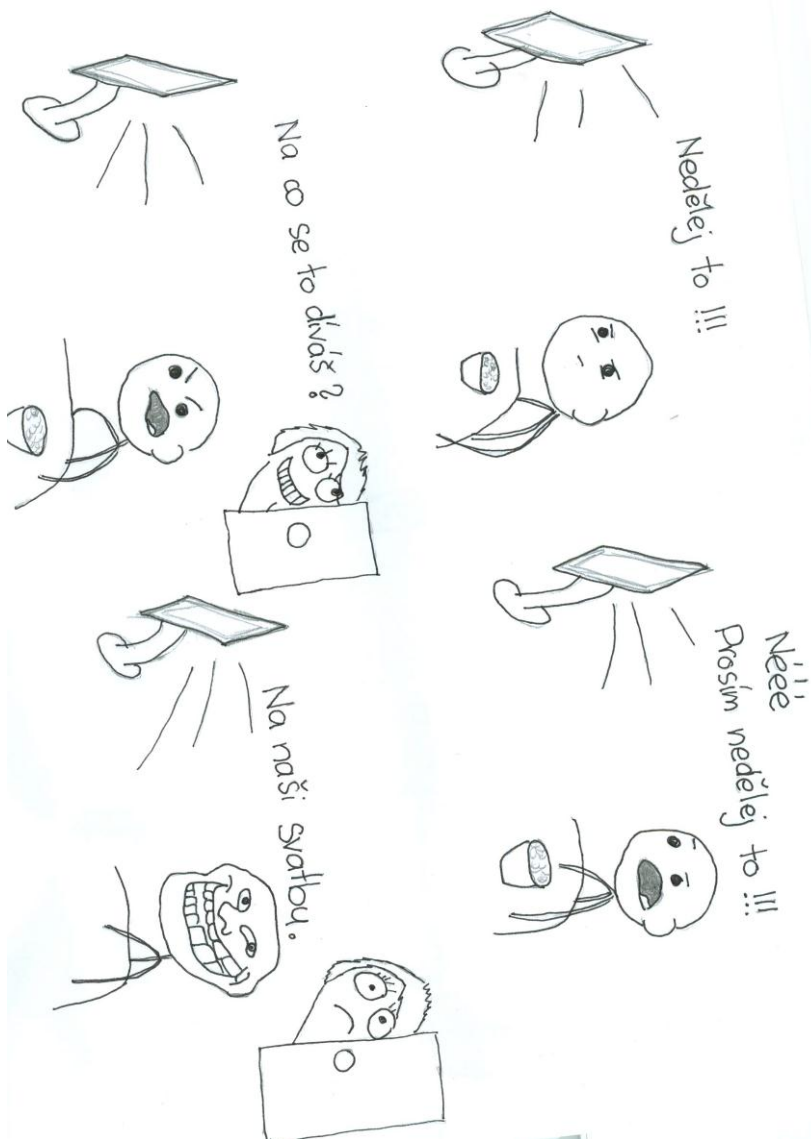
Věra Ondrušková, Miroslava Karlíková

Denisa Březinová, Martin Fornůsek, Josef Kedra, Vendula Manová, Sabina Phamová, Michaela Polášková, Stanislav Psoška, Anna Prostředníková, Markéta Sedlářová, Jaromír Talák, Lucie Tománková, Pavlína Výstupová

Všeználek / 7. číslo / roč. 2012-2013 / vyšlo 30. května 2013

Komiks

Tomáš Otradovec, 8. D